

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra HAANDBOG I VERDENSHISTORIEN. Nyaarstiden

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 443.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig07val-shoot-idm140245223396832/facsimile.pdf> (tilgået 02. juni 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Det Hellige Romerske Rige

nuomstunder, men han er dog klæret nok til at see, at Handelen gik saaueget desbedre, som den uden dem gik meget friere, og da vi ikke kunde vinde en Skillung ved den nøiagtgste Opgjørelse af Mellem-Regningen, kan Tiden, den vilde koste, vist anvendes meget bedre. Morsomt nok kunde det imidlertid være at have en paalidelig Opregnelse af hvad Slags Gods de store Mæglere fornemmelig fører med i Nørreleden, eller ombyttede med Sydlændernes paa Verdens-Markedet i Brügge; men en Saadan lod sig vist ogsaa godt sammenstykke af de adspredte Efterretninger, og man seer strax, at den Skaanske Sild, den Norske Bergefisk, det Russiske Peltsværk, det Svenske Kobber, og den Engelske Uld, med samt de ufarvede Tøier og Tinnet, har paa den ene Side spiller en Hoved-Rolle, medens paa den Anden naturligviis allehaazende finere Arbeider og Overdaadigheds-Varer blev Nordens Gjengiseld. Det Skaanske Sildfiskeri var nemlig i 300 Aar (1200 – 1500) ei blot det sterste, men det eneste Berømte i Europa, Nordlands Tørfisk, som selv i det Attende Aarhundrede var en feed Steg for Bergenserne, maatte være det dobbelt for Hanserne, saa hense ogsaa det hele Nordlige Europa holdt »Lange fasten«, og Størstedelen af den Engelske Uld blev dengang forarbeidet i Flandern.

Spørger man nu endelig, hvordan det var muligt, at »Hanselaget« der i Krigstid sædvanlig kun syndes at bestaae af Lybek og de fire Vendiske Staeder, kunde beherske baade Østersøen og Vesterhavet, og foreskrive Konger Love haade i København, Bergen og Stokholm, da bidrog Striden mellem den »røde og hvide Rose« vist nok Sit dertil; men Gaaden løses dog først ved at betragte de tre Nordiske Rigers Tilstand baade i det Fjortende og Femtende Aarhundrede, og da især Danmarks, der endnu i Valdemar Seiers Dage beherskede Østersøen, og foreskrev Love ved Travnen saavelsom ved Elben, og med eller uden Tydskernes Tilladelse vil vi da skride dertil, ei blot for at følge »Hanselaget« paa sine Krydstog, men især for at følge de »ældgamle Kongerigere« ind i Ny-aarstiden, under hvil Lob de alt længe har overlevet Hans-Magien, og tør vel endnu længe udfolde Kæmpe-Naturen.